

پنج راهکار جهت ارتقاء سلامت اداری

اولین راهکار: قانون مداری

اگر قانون مبنا قرار نگیرد در کشور هرج و مرج اتفاق می افتد. این تجربه طول تاریخ است. در جامعه هیچ جایگزینی برای قانون وجود ندارد. بنابراین جوامعی که رعایت قانون را می کنند و پایبندی به قانون دارند در درجه ای که این پایبندی را ایجاد کرده اند؛ معمولاً توسعه یافته تر و منظم تر میگردد.

دومین راهکار: شفافیت

شفافیت اطلاعاتی است که در اختیار مردم قرار میگیرد؛ سازمان های بین المللی یکی از بحث های اصلی خود را روی مبارزه با فساد گذاشته اند که در راس آن شفافیت قرار دارد. معنی ساده شفافیت این است که مردم، مسئولان کشور را در یک اتفاق شیشه ای ببینند و مردم متوجه شوند مسئولان چیز پنهانی از مردم ندارند، مگر اسناد نظامی و امنیتی هر کشور که طبیعی است محترمانه و سری باشد.

بی شک بر همگان فرض است که رعایت نظم و مقررات کار، از خود کار مهم تر است چرا که در صورت عدم رعایت چارچوب و نظمات شکلی کار، کار مطلوب و قابل دفاع ارائه نخواهد شد. لذا سالهای است که این مهم به عنوان اصلی انکار ناپذیر در تمام جهان پذیرفته شده و مورد توجه ویژه نظامهای اداری و دولت ها قرار گرفته است.

اصلاح نظام اداری یکی از اقدامات اساسی برای تحول و توسعه کشور است و در این راستا تحول در نظام حقوق و دستمزد، شفاف سازی وظایف و اختیارات، کاهش تصدی گری و کوچک سازی دولت و اعمال فرهنگ تشویق و تنبیه، گامهای موثر و لازمی بوده است که در سالهای اخیر در جهت ارتقاء سلامت نظام اداری برداشته شده است

راهکارهای ارتقاء سلامت نظام اداری

منابع:

ارتقاء سلامت اداری کارکنان— تصویب هیئت وزیران

قانون مدیریت خدمات کشوری

تاریخ:

1401/10/30

تئییه کننده: کارگروه تحول اداری

(کمیته سلامت اداری)

کدست: OH-BR-02-00

پستی انتخاب کند نباید در کشور شرایطی
پیش بیاید که ما شاهد رقابت برای گرفتن
پست و مقام باشیم

پنجمین راهکار: آموزش مستمر

همه به جهت تغییراتی که در محیط،
تکنولوژی و... دائم در حال رخ دادن است
همیشه نیاز به آموزش و به روز بودن داریم

اگر این پنج راهکار که به آن اشاره شد را
در کنار هم قرار دهید به یک مدل سلامت
اداری و اقتصادی در کشور خواهید رسید
رکن‌هایی که میتوانند تضمین کنند
سلامت جامعه و پیشرفت و توسعه باشند،
این رکن‌ها جنبه پیشگیری دارند و نه
مقابله.

در اداره کشور این را باید با پوست و گوشت
کاملاً لمس کنیم که صاحب نظام مردم
هستند و مسئولین خادم مردم هستند. ولی
در بسیاری از موارد میبینیم که جای خادم
و آقا عوض میشود

و میبینیم افرادی که مسئول جایی میشوند
و میزی گیر می‌آورند، فک میکنند مردم
مستخدمشان هستند؛ نه کسی جرئت
میکند سوال بپرسد، نه چیزی بخواهد
حتی تهدید هم میکنند که اگر فلان کار را
انجام ندهند کارشان پیش نمیرود و باید
چند روز دیگر مراجعه کنند. هر کسی
مسئولیتی در کشور بر عهده میگیرد باید
روحیه خدمتگزاری داشته باشد و اگر
روحیه نداشته باشد پاسخگویی هم تحقق
پیدا نخواهد کرد.

چهارمین راهکار: شایستگی گزینی و شایسته سالاری

اگر قرار باشد کسی به هر اندازه
ناشایستگی برای سمتی داشته باشد اصلاً
نباشد پیش قدم شود و کسی او را برای

و هیچ کس هم انتظار ندارد که آنها بازگو
شود ولی بیشتر اطلاعاتی که در کشورها،
شرکت‌ها و... هست، میتواند در اختیار
مردم قرار گیرد و باید سازوکارهایی برای
این موضوع وجود داشته باشد. در قوانین ما
هم نمونه‌هایی وجود دارد و به این شفافیت
و در اختیار قرار گرفتن اطلاعات، تاکید
شده همچون قانون مدیریت خدمات
کشوری، ارتقاء سلامت اداری و البته قانون
دسترسی آزاد مردم به اطلاعات که در آن
اعلام شده مردم حق دارند مراجعه کنند و
اطلاعات بخواهند و مسئولان وظیفه دارند،
این کار را انجام دهند، مگر در مورد اسناد
سری که پیش از این گفتم.

سومین راهکار: پاسخگویی

بنابراین افراد در هر جایگاهی که هستند
باید طبق قانون و در چارچوب قانونی
پاسخگوی مردم باشند.